

OBSERVATIO CCC.

De collatione nova feudi ab immemoriali tempore ad Dominum reversi, quatenus sit valida extante pacto familia de non alienando.

Primò, Juris dubii non est, quod Dominus vel Administrator, cui alienare non licet, non impediatur prædia in emphyteusin vel feudum dari solita, factâ consolidatione, alteri in feudum concedere. Rerum Ecclesiasticarum alienatio Ecclesiis, inconsulto Pontifice, & sine certis solennitatibus, prohibita est, speciatim infeudatio. Limitatur tamen regula quoad res infeudari solitas,

Cap. 2. ex parte tuâ. X. de Feudis. Extravag. Ambitiosa de rebus Eccles. non alien. add. textum 2. Feudor. tit. 35. de Cleric. qui investit. facit 1. Feud. tit. 6. Episcopum vel Abbatem vel Abbatissam &c.

Minor alienare, & in feudum prædia sua dare prohibetur, de prædio tamen infeudari solito, seu feudo antiquo, recte & valide confert investituram,

2. Feud. tit. 111. per quos fiat investit. §. 1.

Neque in prohibitione de non alienando, & non infeudando, intelligitur concessio nova feudi ad Dominum

num

num reversi, quam Sententiam tuentur de Prælato in rebus Ecclesiasticis,

Schenck. de Feud. tit. 6. Gonzalez. ad dict. cap. 2. X. de Feud. Gail. lib. 2. observat. ult. num. 3. seq. Sonsbeck. de Feud. part. 8. num. 4. Julius Clarus lib. 4. §. feudum. quest. 13. Zasius de Feud. tit. qui feudum dare poss. num. 70. Rosenthal. de Feud. cap. 4. conclus. 21. 22. latissimè de Vela lib. 1. dissertat. 15. num. 76. Barbos. de Offic. & Potestat. Episcop. part. 3. alleg. 95. num. 29.

Adeò ut nequidem Juramentum de non alienando intelligatur de iis quæ alienari sunt solita,

dict. cap. 2. X. de Feud. & ibi de Vela loc. citat. num. 30. Gutierrez. de Juram. Confirmator. part. 1. cap. 52. num. 4. Navarrus in tractatu de alien. rer. Eccles. num. 11. Pereira de Renovat. Emphyt. quest. 11. num. 30. add. Vela loc. citat. num. 77. Seraphin. de Privileg. Jurament. privileg. 52. num. ult. Smaltzgruber. ad dict. cap. 10. num. 48. Variis adductis Decidendi, & resolutis Dubitandi Rationibus.

Non enim tam censetur fieri alienatio, quàm antiqua continuari,

Rosenthal. loc. citat. conclus. 22. num. 2. variorum textuum argumento ostendit de Vela loc. citat. num. 78. Gail. loc. citat. num. 3. Smaltzgruber. X. de Feud. num. 58.

Licet feudum, quod apertum, aut ad Dominum alienari prohibitum, v. gr. Ecclesiam, devolutum esset, & apud eam aliquo tempore permansisset,

Bald. *in cap. 1. de Cleric. qui investit. fecit.* Zasius *loc. citat. num. 49.* Gudelin. *de Fur. Feud. part. 2. cap. 1. num. 8.* Rosenthal. *cap. 4. conclus. 24.* Julius Clarus *lib. 4. §. feudum. quest. 13. num. 3.*

Aliter verò est sentiendum, si bona feudalia ad Ecclesiam, Prælatum, Dominum, reversa, mensæ aliisque bonis quorum alienatio prohibita, fuerint incorporata,

cap. ut super. X. de rebus Eccles. alien. vel non. Udalricus Zasius *loc. suprâ citat. num. 49. in fin.* Sonsbeck. *loc. citat. num. 7. in fin.* Rosenthal. *cap. 4. conclus. 33.* Vela *loc. suprâ citat. num. 79. in fin.* Reiffenstul. *lib. 3. tit. 18. X. de locat. conduct. num. 266.*

Incorporata autem dicuntur, non tantum si Dominus, penes quem consolidatio domini utilis cum directo facta est, expressè talem incorporationem præceperit: sed &, si hujusmodi bona in Registris, seu Libris Censualibus per Principem, Prælatum, seu eorundem Officiales fuerint inscripta,

Udalricus Zasius *loco citat. num. 50.* Sonsbeck. *loco citat. num. 8.* Rosenthal. *de Feud. cap. 4. conclus. 34. num. 4. & 7.*

Aut,

Aut, si hujusmodi bona devoluta eodem Jure, quo bona reliqua mensalia, aut domanialia, longissimo tempore tractarentur, tunc enim pro incorporatis habebuntur,

Udalric. Zaf. *dict. loc.*

Tametsi non constet de causa cur infeudatio non sit renovata, sola enim fructuum per Principem aut Prælatum perceptio & collectio per 30. annos, talia bona ad mensam Ecclesiæ, seu Principis domanium referri facit. Neque desunt qui minoris temporis decursum requirant, vel arbitrio Judicis relinquunt. Videantur distinctè explicantes

Udalric. Zaf. *dict. tit. qui feud. dar. poss. num. 50.*

Sonsbeck. *de Feud. part. 8. num. 8.* post Cur-
tium *de Feudis part. 2. questione 5. num. 7.*

Gudelin. *loco supra citat. num. 8.* Rosenthal. *cap. 4. conclus. 34. num. 9. & seqq.* qui *in Notis sub lit. L.* ait: *Hujusmodi tempus, nempe 30. 40. annorum, sufficere indubitatum est.*

His omnibus tamen obstantibus, alienatio fundi, prædii, feudi ad Dominum reversi, posita etiam prohibitione, Lege vel Statuto Familiæ facta, subsistere potest ex causis & circumstantiis peculiaribus: Si res alienata non sit magni valoris, neque grave inferat detrimentum,

Textus expressus *in Canon. Terulas. 53. caus. 12.*

quest. 2. Gratian. Disceptat. Forens. cap. 452.

num. 2. Leo Thesaur. For. Ecclesiast. part. 1. cap. 15. num. 16. Barbof. de Offic. & Potest. Episcop. alleg. 95. num. 5. Smaltzgrub. X. de reb. Eccles. alien. vel non. num. 44.

Etiam per donationem,

cap. 3. X. de Donat. & ibi Canonista. signanter Barbof. in cap. 3. num. 2. argum. l. fin. Cod. de Prædiis decur. sine decret. lib. 10. Engel. X. de Donat. num. 12. Pirhing. eod. num. 13. Reiffenstul. eod. num. 34. 35.

Cum primis si fuerit donatio remuneratoria ob merita, ratione quorum etiam officio Judicis aliquid exigi posset,

argum. tot. tit. ff. de extraord. cognit. Smaltzgrub. X. de Donat. part. 2. num. 17.

Aut ob talia, quorum effectus vergit in augmentum reddituum donantis,

argum. l. si Pater. 34. §. 1. ff. junct. l. 27. ff. de Donation.

Plures enim effectus donationi remuneratoriæ tribuuntur, qui simplici donationi non adscribuntur. Cui prohibitum est donare, ei, non obstante interdictione legis, remunerationis tamen causa donare licet,

argum. l. 1. §. 1. ff. si quid in fraud. Patron. junct. l. vivus. l. libertus. 9. ff. eod.

Tuto-

Tutores, quibus donare non est permissum, remunerationis causa donare non prohibentur,

L. qui Filium. ff. ubi Pupillus educar. l. cum plures. 12. §. 3. l. 13. ff. de administr. Tutor.

Conjux conjugi donare remuneratoriè potest,

L. 7. §. si vir uxori. ff. de Donatione inter virum & uxorem.

Prælati, seu Episcopi, quibus rei notabilis valoris, alienatio est interdicta,

cap. 2. X. de Donat.

Donationes tamen verè remuneratorias faciunt validè, post *Abbatem ad cap. 3. X. de Donation. num. 3.*

& in cap. 5. num. 6. eod. Layman. lib. 3. tr. 4.

cap. 14. num. 9. Pirhing. X. de Donat. num. 10.

Engel. eod. num. 22. Reiffenstul. eod. tit. n. 40.

ubi dicit hanc communem.

Licet alias infeudatio nova Prælati sit prohibita,

cap. 2. X. de Feud.

Remunerationis tamen causa, ut valida, & licita approbatur,

cap. 5. X. de Donat.

Et generaliter regula prohibens certis personis, non intelligenda est de donationibus verè remuneratoriis,

Smaltzgrub. ad tit. X. de Donat. num. 17.

Qualitas verò meritorum, ut ob ea donatio sit valida, relinquitur arbitrio Judicis, qui in judicio ferendo in considerationem adducet conditionem donatoris, donatarii, & causam, ob quam fit donatio,

Smaltzgrub. dict. loc. §. 2. num. 17.

Quanti res sit valoris,

Gonzalez. ad cap. 3. X. de Donat. num. 7. in fin.

Hæc consideratione digna sunt habita in casu donationis, à Principe factæ Consiliario suo, ob merita, feudi cujusdam, quod ab immemoriali tempore ad Dominum erat reversum.

COROLLARIUM I.

De Jure Colonario, & Jure Communionis Bonorum inter Conjuges, in Comitatu Delmenhorstiano, & de formula Pactorum Matrimonialium länger Leib / länger Guth.

In Comitatu Delmenhorstiano *Anna Clara* cum *Publico* matrimonialibus pactis ita convenerunt: ut maritus uxori traderet post consummationem omnia sua bona præsentia & futura. Si sterile foret conjugium, superstes deberet esse hæres, ceteræ juxta formulam patriæ: länger Leib / länger Guth.

Mortuo marito, relictis & duabus filiabus, vidua secundas nuptias contraxit cum *Ortigio*. Pacto-
rum